RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 121.719 van 16 juli 2003
in de zaak A. 131.096/X-11.231.

In zake : Annie HEYTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten K. LEUS, B. SCHUTYSER en S. BEERNAERT,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomende partij :

de n.v. MAKRO ZELFBEDIENINGSGROOTHANDEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. BOUCKAERT en J. GORIS,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Annie HEYTENS op 27 december 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 oktober 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende voorwaardelijke inwilliging van het beroep van MAKRO-METRO tegen het besluit van 19 oktober 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het verbouwen van een bestaand bedrijfsgebouw gelegen aan de Dirk Martensstraat 4 te Brugge op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 764 g;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. SCHUTYSER, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. MAKRO ZELFBEDIENINGSGROOT-HANDEL met een verzoekschrift van 27 januari 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit het beroep van MAKRO-METRO tegen het besluit van 19 oktober 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het verbouwen van een bestaand bedrijfsgebouw gelegen aan de Dirk Martensstraat 4 te Brugge op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 764 g voorwaardelijk heeft ingewilligd, en de gevraagde vergunning heeft verleend voor de op het bijgaand plan aangeduide werken, onder de erin vermelde voorwaarden, onder meer :

> "- de buitenaanleg dient aangepast te worden aan het advies van de groendienst d.d. 27 april 2001 waarbij naast de bestaande vergunde 33 parkeerplaatsen en de 24 parkeerplaatsen binnen het bouwvolume enkel parkings bijgecreëerd worden ten behoeve van de werknemers;
> - mits het effectief een zelfbedieningsgroothandel betreft voor de horeca en de kleinhandel in de voedingssector en voor de grootverbruikers conform voorstel van de betrokken dienst d.d. 8 augustus 2001";

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij laat gelden wat volgt :

> "32. Overeenkomstig de rechtspraak van Uw Raad van State maakt de aantasting van het woon- en leefmilieu ten gevolge van de verkeershinder, het lawaai en de visuele hinder die wordt veroorzaakt door de tegenwoordigheid van grootwinkelbedrijven en distributieketens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (uit) (...).
>
> 33. In casu woont verzoekster in het Terlindenhof, op de hoek met de Peter Benoitlaan. Vanuit haar woning heeft verzoekster uitzicht op de Peter Benoitlaan.
>
> Haar woning ligt op ongeveer 500 m van de inplanting van de MAKRO-vestiging.

De gemachtigde ambtenaar stelt in zijn gemotiveerd ongunstig advies terecht dat dergelijke grootschalige groothandelsactiviteit, die dicht aanleunt tegen detailhandel, naar aard en schaligheid niet thuishoort in een gebied voor milieubelastende industrie, dat uit de aanleg van een grote parking blijkt dat de verkeersintensiteit duidelijk zal toenemen en dat de inrichting duidelijk een verkeersverwekker is; dat op het gebied van verkeersgeneratie dergelijke vestiging te vergelijken is met de grootschalige kleinhandelsvestigingen.

Wat betreft de omstandigheid dat het gaat om een grootschalige groothandelsactiviteit die dicht aanleunt tegen detailhandel en, derhalve, een vergelijkbare verkeersstroom op gang zal brengen blijkt uit het plan dat het om een vestiging van niet minder dan 6000 m^2 gaat (zie fotodossier). Een vestiging van die omvang kan bezwaarlijk beperkt blijven tot enkele tientallen bezoekers maar is duidelijk afgestemd om ettelijke honderden, misschien zelfs duizenden bezoekers. Dit geldt des te meer nu verzoekster, zoals hierboven uiteengezet, een factuur voorlegt die uitgaat van METRO-Calais, d.w.z. van een vestiging waarvan het concept identiek is met de thans voorgenomen vestiging. Die factuur is een blanco-factuur, d.w.z. dat daarbij geen naam of een BTW-nummer werd genoteerd. Uit de aard en de hoeveelheid van de produkten die werden gekocht blijkt bovendien dat er in ieder geval geen wezenlijk verschil is met een kleinhandelsactiviteit. Verzoekster heeft in die omstandigheden alle redenen om aan te nemen dat een brede interpretatie van het begrip groothandelszaak in alle omstandigheden tot een zeer belangrijke toevloed van cliënteel naar de vestiging zal leiden. Verzoekster legt eveneens een afschrift uit de website van METRO-Frankrijk voor waarin de categorieën van toegelaten cliënten worden omschreven. Het blijkt om alle mogelijke handelaren of vrije beroepen evenals om leidende ambtenaren van publieke instellingen of scholen te gaan...

Wat betreft de verkeerslast die door de vestiging zal worden veroorzaakt is op te merken dat de Peter Benoitlaan onvermijdelijk vanuit Brugge-Sint-Andries maar ook vanuit de binnenstad samen één van de drie mogelijke toegangswegen naar de vestiging is (de twee andere toegangswegen zijn de Hoge Lane en de Waggelwaterstraat). De Peter Benoitlaan zal niet alleen als directe toegangsweg dienen maar ook, in weekends of op het spitsuur, als vluchtweg via de Gistelsesteenweg dienen voor de - nu reeds bestaande - verkeerscongestie op de verkeerswisselaar aan de Waggelwaterstraat die naar de Expressweg leidt (zie fotodossier, inzonderheid de foto's van verkeerscongestie op de Waggelwaterstraat).

Zowel de Peter Benoitlaan als de Hoge lane zijn op dit ogenblik woongebied met een uitsluitend residentieel karakter. De openbare wegenis is er in geen enkel opzicht aangepast om grote verkeersstromen van en naar de METRO-vestiging op te vangen.

Daarenboven zal verzoekster, ten gevolge van de bestreden beslissing, worden geconfronteerd met een niet-aflatende stroom van voertuigen en de daaruit voortvloeiende verkeers-, lawaai-, geur- en visuele hinder evenals een toenemende verkeersonveiligheid in haar onmiddellijke woon- en leefomgeving.

Het komt verzoekster daarbij vreemd voor te lezen dat de vergunningverlenende overheid die problematiek probeert te minimaliseren enkel en alleen te verwijzen naar het - relatief - beperkt aantal parkeerplaatsen dat wordt voorzien. De vergunningverlenende overheid stelt met name dat 'de uitbreiding van 33 naar 86 parkeerplaatsen niet kan worden beschouwd als een aanwijzing van het verkeersverwekkend karakter van de constructie'; dat uit het dossier blijkt dat het aantal voorziene parkeerplaatsen slechts 17 meter bedraagt dan wat volgens conventionele normen wordt vooropgezet voor een dergelijke functie; (...) dat de betrokken zelfbedieningsgroothandel zich richt tot een beperkt publiek en zodoende geen verkeersoverlast veroorzaakt; dat dit ook blijkt uit het aantal parkeerplaatsen, gezien er volgens de normen 130 parkeerplaatsen zouden moeten gerealiseerd worden indien het effectief zou gaan om een kleinhandel;

dat dit niet het geval is, en dat dienvolgens ook slechts 86 parkeerplaatsen voorzien worden.

De vergunningverlenende overheid maakt aldus, zoals reeds uiteengezet een opmerkelijke kringredenering.

Het feit dat METRO slechts 86 parkeerplaatsen voorziet kan immers bezwaarlijk worden aanzien als een bewijs van het feit dat er inderdaad slechts een beperkt publiek wordt verwacht. Dit geldt des te meer nu de vergunningverlenende overheid stelt dat de aanleg van een groter aantal parkeerplaatsen zou impliceren dat METRO de oprichting van een kleinhandel ambieert. METRO heeft er dan ook alle belang bij het aantal parkeerplaatsen tot een strikt minimum te beperken, om deze insinuaties tegen te gaan. Uit het beperkt aantal beschikbare parkeerplaatsen kan echter geenszins worden afgeleid dat het aantal klanten beperkt zal blijven, noch dat de verkeersdrukte niet zal toenemen.

Er moet dan ook worden aangenomen dat de bestreden beslissing in hoofde van de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet ontstaan";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"1. Naar luid van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, wat erop neerkomt, en wat overigens bevestigd werd in de rechtspraak van Uw Raad, dat een louter beroep tot nietigverklaring niet tot een nuttige oplossing van het geschil kan leiden indien de bestreden rechtshandeling bij de afloop van dit beroep effectief onwettig zou blijken en vernietigd zou dienen te worden.
2. Voor een schorsing is derhalve de cumulatieve vervulling van vijf voorwaarden vereist : 1° dat er nadeel berokkend wordt of kan worden, 2° dat dit nadeel ernstig is, 3° dat dit nadeel moeilijk te herstellen is, 4° dat dit nadeel veroorzaakt wordt door de bestreden rechtshandeling en 5° dat de verzoeker persoonlijk dit nadeel ondervindt.
3. Verzoekende partij woont in het Terlindenhof, op de hoek met de Peter Benoitlaan, op zo'n 500 meter van de inplanting van de METRO-vestiging. Zij meent dat het bestreden project een niet-aflatende stroom van voertuigen en daaruit voortvloeiende verkeers-, lawaai-, geur- en visuele hinder evenals een toenemende verkeersonveiligheid in haar onmiddellijke woon- en leefomgeving met zich mee zal brengen.
4. Verzoekende partij vertrekt vanuit het verkeerde uitgangspunt dat het hier om een kleinhandel zou gaan en dat deze vestiging kan worden vergeleken met de gekende 'MAKRO'-winkels. Nogmaals, haar verwijzing naar wat in Calais zou gebeuren is in casu niet relevant. Immers, wordt door de bij de vergunning opgelegde voorwaarden verzekerd dat het effectief een zelfbedieningsgroothandel zal betreffen. Enkel voorliggende voorwaardelijke vergunning, met de bijkomende overeenkomst, en niet de situatie elders, kan als uitgangspunt worden genomen.
5. Anderzijds kan niet worden belet dat er zich in de hiertoe aangewezen gebieden, industriële en complementair dienstverlenende, bedrijven vestigen. Dit risico is inherent aan het wonen in nabijheid van industriegebied.

   Aldus toont verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan. Aan de voorwaarden opdat tot schorsing van de tenuitvoerlegging zou kunnen worden overgegaan is dan ook niet voldaan";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt wat volgt :

"Verzoekster tot tussenkomst verwijst vooreerst naar haar uiteenzetting met betrekking tot het gebrek aan belang in hoofde van verzoekster tot schorsing (cf. onder titel III. Betreffende de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing), waaruit blijkt dat de woning van verzoekster tot schorsing zich niet op 500 m, maar wel op ruim een kilometer van de geplande METRO-vestiging bevindt. De grote afstand tot de METRO-vestiging doet reeds in belangrijke mate afbreuk aan het door verzoekster tot schorsing aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel. In elk geval valt niet in te zien hoe verzoekster tot schorsing enige visuele hinder zou kunnen ondervinden van een gebouw dat op meer dan een kilometer van haar woning gelegen is en - zo blijkt uit de foto's (stukken 9) - niet eens zichtbaar is vanuit haar woonomgeving.

Inzake het vermeende verkeersverwekkend karakter, wijst verzoekster tot tussenkomst naar de weerlegging van het tweede onderdeel van het tweede middel. Daaruit blijkt dat de bestreden beslissing geenszins een verhoging van de verkeersdensiteit met zich meebrengt die een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen vormen voor verzoekster tot schorsing.

Bovendien is het verzoekster tot tussenkomst niet duidelijk op welke wijze verzoekster tot schorsing enig nadeel zou kunnen ondervinden van een beweerde toename van de verkeersdrukte in de Hoge Lane, een straat die niet eens grenst aan de woning van verzoekster tot schorsing.

Hoe dan ook blijkt uit de bijgevoegde situatieschets duidelijk dat er meerdere toegangswegen zijn tot de vestiging aan de Dirk Martensstraat 4, die bovendien niet langs de Ter Lindenhof lopen (stuk 11). De geplande METRO-vestiging is zeer gemakkelijk bereikbaar, via verscheidene invalswegen. Verzoekster tot schorsing heeft het dan ook verkeerd voor wanneer zij stelt dat er slechts drie toegangswegen zouden zijn, waarvan er reeds één (de Waggelwaterstraat) de maximale capaciteit aan verkeerslast bereikt zou hebben, zodat de verkeers-stroom naar de METRO-vestiging gebruik zou moeten maken van de Peter Benoitlaan en de Hoge Lane.

Overigens beperkt verzoekster tot schorsing zich ertoe te stellen dat zij lawaai- en geurhinder zou ondervinden. Zij voert evenwel geen enkel concreet element aan ter staving van deze bewering.

Tevens is op te merken dat er zich op het projectgebied hoe dan ook milieubelastende industriële en (complementaire) dienstverlenende bedrijven kunnen vestigen. In die mate is het aangevoerde nadeel inherent aan de bestemming, minstens zeker niet ernstig.

Hoe dan ook is het door verzoekster tot schorsing aangevoerde nadeel (lawaai-, geurhinder, drukte, verkeersonveiligheid,...) herstelbaar door een civielrechtelijke schadevergoeding (...). Derhalve kan het niet aanvaard worden als zijnde moeilijk te herstellen.

Besluit : Verzoekster tot schorsing toont niet aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing";

Overwegende dat de verzoekende partij in essentie aanvoert dat "haar woning (...) op ongeveer 500 m (ligt) van de inplanting van de MAKRO-vestiging" op de hoek met de Peter Benoitlaan, waarop zij een uitzicht heeft en die een residentiëel karakter heeft, en dat zij zal worden geconfronteerd met een niet-aflatende stroom van voertuigen en de daaruit voortvloeiende verkeers-, lawaai-, geur- en visuele hinder evenals een toenemende verkeersonveiligheid in haar onmiddellijke woon- en leefomgeving;

Overwegende dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel uitsluitend blijkt te zijn gelegen in een verhoging van de hinder veroorzaakt door het verkeer dat zich via de Peter Benoitlaan naar de geplande MAKRO-vestiging zal begeven; dat uit de door de tussenkomende partij neergelegde stukken, die door de verzoekende partij niet worden betwist, blijkt dat haar woning is gelegen op meer dan circa 1,2 km van de inplanting van de MAKRO-vestiging, en niet, zoals door haar wordt voorgehouden maar waarvoor geen enkel bewijsstuk wordt neergelegd, op slechts 500 m; dat uit het stratenplan van de omgeving eveneens blijkt dat de geplande MAKRO-vestiging niet uitsluitend of quasi-uitsluitend via de Peter Benoitlaan bereikbaar is; dat er meerdere toegangswegen naar deze vestiging leiden; dat niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk wordt gemaakt dat desondanks het overgrote deel van de bezoekers zich via deze laan naar de vergunde vestiging zal begeven; dat daarenboven het bestreden besluit de vergunning heeft verleend onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat "naast de bestaande vergunde 33 parkeerplaatsen en de 24 parkeerplaatsen binnen het bouwvolume enkel parkings bijgecreëerd worden ten behoeven van de werknemers"; dat er aldus slechts 57 parkeerplaatsen zijn vergund voor bezoekers; dat ook de vergunde parkeercapaciteit niet toelaat aan te nemen dat de geplande vestiging continu grote verkeersstromen uit alle richtingen tegelijkertijd zal genereren; dat rekening houdend met hetgeen voorafgaat niet aannemelijk is dat de verkeersdrukte in de Peter Benoitlaan ter hoogte van verzoeksters woning ingevolge de inplanting van de vergunde MAKRO-vestiging in zodanige mate zal toenemen dat dit als een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden beschouwd; dat de uiteenzetting van de verzoekende partij niet aan de hand van concrete en precieze gegevens aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals vereist;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. MAKRO ZELFBEDIENINGSGROOTHANDEL in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juli 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**